

[Miljøministeren]

Jeg synes ikke, det på nogen måde er utilfredsstillende, at man laver en kortlægning af disse problemer og åbent erkender: Venner, det er altså ikke så nemt at lave det med ét hak! Det ved vi alle sammen godt, men vi kan gøre det, som måske er nok så vigtigt: sætte en proces i gang.

Det er det, arbejdsministeren og jeg er enige om er det vigtige. Vi er også enige om, at det ikke drejer sig om de store, flotte ord, men om, at vi i fællesskab spørger: Hvordan kan vi bedst muligt sikre såvel det indre som det ydre miljø?

Når det konkret drejer sig om hensynet til virksomhederne, synes jeg, vi her har fået en model, som vi kan arbejde videre med. Vi har ikke den færdige løsning, men vi har noget, vi kan arbejde videre med. Jeg er helt sikker på, at i lyset af den udvikling, der vil ske i 1990'erne på området renere teknologi, vil der vise sig en hensigtsmæssig samarbejdsmodel. Det kan også godt være, der vil komme et fælles tilsyn på et eller andet tidspunkt, tiden er bare ikke til det i dag, fordi vi vil komme til at bruge ufatteligt megen tid på diskussioner, på bureaukrater, på en afgørelse af, om tilsynet skal ligge det eller det andet sted, og så sætter vi i realiteten den virkelige handling i stå.

Jeg synes, det er fint, at vi tager fat på spørgsmålet om, hvordan vi handler mest konkret. Jeg tror, at vi efterhånden vil få naturlige bureaukratiske løsninger. Jeg mener ikke, at de vil blive bureaukratiske i den klassiske forstand, men at de vil finde deres rette struktur. Med andre ord sætter vi en proces i gang fra neden og ikke med store og fine deklamationer fra oven. Det er både arbejdsministeren, jeg og den øvrige regering enige om.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Miljøministeren må undskylde, at vi har taget regeringens store, flotte afbureaukratiseringsplan på ordet. Det er da godt at mærke, at miljøministeren nu synes, at det også kan blive for meget med alle de store, flotte ord, og at tingene nu skal vokse fra neden. Det er et princip, som Socialistisk Folkeparti ikke har noget imod at diskutere.

Når ministeren siger, at processen nu går i gang, og i det hele taget forholder sig meget procesorienteret til det, er det måske ikke helt ligegyldigt at få at vide: Mod hvad?

Ministeren siger, at det ydre og det indre miljø skal trække hinanden op ved hårene, at der nok viser sig en hensigtsmæssig samarbejdsmodel, og at der måske en dag kommer et fælles tilsyn. Det er unægtelig meget løse retningslinjer for det samarbejde, der skal i gang på regionalt plan mellem Arbejdstilsynets tilsynskredse og det amtskommunale og det kommunale miljøtilsyn. Det må dog være således, at ministeren her kan sige: Hvad er hensigten ud over naturligvis at få det mest hensigtsmæssige tilsyn? Det behøver vi næsten ikke engang have haft denne debat for at forvente, at det skulle være sådan, og så må det dog være således, at der må være et veldefineret mål. Man må vel inden for regeringen have gjort sig nogle overvejelser, om dette veldefinerede mål skal have centralistisk eller decentral karakter.

Jeg er ikke sikker på, at ministeren bare ved at lade tingene vokse nødvendigvis når til det mest effektive og til det for lønmodtagerne og det ydre miljø gunstigste resultat. Det gunstigste resultat kommer nok, hvis det er således, at man gør sig sine overvejelser klare og ud fra det fastlægger retningslinjerne for, hvordan tingene kan vokse op fra neden.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jo, hr. Leif Hermann, men indimellem – jeg er godt klar over, at det ikke er SF's foretrukne form – kunne man også tro, at nogle mennesker kan komme med et eller andet bud på, hvad der kan blive den mest hensigtsmæssige form. Derfor er det, der sættes i gang nu, som jeg sagde, en proces, hvor der nu i de forskellige amter om de konkrete ting sker en udvikling. Vi vil naturligvis løbende følge denne proces og så finde ud af, hvad der ender med at være den mest hensigtsmæssige form.

Vi ved udmærket godt, at to forskellige systemer står over for hinanden: et arbejdsministerielt system og et miljøsystem. De har begge deres fordele og deres ulemper. Jeg synes, det er meget godt, at vi nu sætter processen i gang. Så ser vi, om det er en helt tredje ting, der skal ske efterhånden. Jeg tror, at dette vil være andet end en utrolig inspiration til gavn for både det indre og det ydre miljø. Det er vores opfattelse, at vi nu har givet nogle signaler om, at det skal gøres anderledes. Der skal laves nogle samarbejdsorganer, og vi sætter nogle processer i gang. Vi følger så løbende disse processer, og